

Louisa Geuens
en Staf Philippsen

Hoogstraat 34

25 oktober
1958

Zoals bij elk interview
van een gouden bruiloft, wordt dit van Louisa en Staf ook een

bondig overzicht van twee levens, die vijftig jaar geleden mekaar gevonden hebben.

Tijdens het gezellige praatje werden de albums en oude foto's natuurlijk bovengedaald, want foto's zijn toch de mooiste en de eerlijkste herinneringen van elk leven.

We beginnen met twee juweeltjes. Prachtig ingelijst in koperen ornamenten. Het eerste is dat van de grootouders van Louisa langs moederskant. Haar grootmoeder is Maria Van Hees en zij was getrouwd met gareelmaker Frans Robijn van Geel. Maar

Frans sneuvelde bij Haacht in augustus, tijdens de eerste gevechten bij het uitbreken van de wereldoorlog

1914-18.

Later zal ze hertrouwen met Victor Boons van Meerhout.

Victor Boons Maria Van Hees Frans Robijn

In het andere sierstuk zitten de foto's van haar grootouders langs va-derskant.

Jozef Geuens Coleta Van Roey

De ouders van Louisa zijn Pol Geuens en Marie Robijn. En we moeten meteen een rechtzetting plaatsen. In de brochure 'Ik ging dienen bij de heren', staat op bladzijde 3 de naam van haar moeder Marie Robijn verkeerdelijk bij een foto vermeld.

Marie, uiterst rechts, stapt met twee nichten door Antwerpen, naar de naaischool op de Paardenmarkt. Elke dag gingen ze met de trein. Na haar diploma naaide Marie verschillende jaren thuis. Nadien kon ze als keuken- en refterhulp in het Atheneum te Mol beginnen. Daar is ze gebleven tot haar pensioen.

De vader van Louisa is Pol Geuens. Hij was de zevende zoon - en vandaar zijn 'koninklijke' naam - in het gezin van Jozef Geuens en Coleta Van Roey van Ginderbuiten, met elf kinderen.

Na het lager onderwijs is Pol naar de vakschool geweest, waar hij zijn diploma van paswerker behaalde. Tot aan zijn pensioen heeft hij gewerkt in het atelier van Glaverbel te Gompel.

Staf is afkomstig van Mol-Wezel en is er in 1934 geboren. Zijn vader was smid in de Vieille Montagne en zijn moeder was Anna Mariën.

Staf had drie oudere zussen en hij was een graag gezien broertje.

Op een kaartje lezen we: "Vele lieve groeten in Brugge van je zusje, Paula".

Na zijn lagere school in Wezel, ging hij naar de vakschool, toen nog in de Guido Gezellestraat gevestigd, en leerde er voor schrijnwerker. Maar dat zag hij achteraf niet zo erg goed zitten en op zijn zeventiende werd hij in 1951 beroepsvrijwilliger.

Hij kreeg twee jaar opleiding in de kazerne van Vilvoorde, waar hij onderofficier werd. Daarna verbleef hij vijf jaar in Duitsland. Dan kwam hij als instructeur naar de kazerne van Mechelen om de 'blues', de nieuwe soldaten, op te leiden.

Na elf jaar zag
voor bekeken
werd hij

hij het leger
en in 1962

vertegenwoordiger van NV De Vel, een groothandel in vloeren en wandtegels.

Hij bezoekt groothandelaars en winkels van vloerders in heel het Vlaamse land en dit tot hij met pensioen kon gaan.

Omdat Louisa nog ging werken, werd hij vooral huisman. Hij werd de babysit van zijn twee kleinkinderen: hij bracht ze naar school, hielp bij hun huiswerk en ging ermee naar de speeltuin. De meeste grootouders weten wel wat babysit inhoudt. Ondertussen onderhield hij zijn eigen tuin en die van zijn dochter.

Zijn hobby's zijn puzzelen, kruiswoordraadsels, kaarten, muziek beluisteren en ook sporten bekijken, vooral voetbal en wielrennen.

Louisa is in 1938 geboren in de Veldstraat, na de oorlog is de naam veranderd in Martelarenstraat. Daarna woonde ze in Hoogstraat 34.

Als kind droeg Louisa een grote strik in de haren. Hun buurvrouw Maria Mols, beter bekend als Mieke Smed, had er een handje van weg om zulke strikken feilloos te knopen. Louisa was een van haar klantjes. Ze spelde de strikken vast met klemmetjes.

Louisa heeft haar lagere school gedaan bij de nonnetjes op de Rozenberg en daarna deed ze haar middelbare studies in het Atheneum van Mol.

Vervolgens liet ze zich inschrijven in de verpleegstersschool Stuivenberg in Antwerpen.

Als verpleegster werkte ze in verschillende instellingen van O.C.M.W. van Antwerpen, specifiek in de geriatrie. Hier heeft ze veertig jaar gewerkt, tot aan haar pensioen.

Staf en Louisa leerden elkaar kennen op de trein naar Antwerpen en hun afspraak was de herberg Casino in de Statiesstraat, nu klerenwinkel C&A. Ze trouwden op 25 oktober 1958.

Omdat Louisa in Antwerpen werkten, gingen ze er ook wonen, in Merksem en in Deurne. Later kwamen ze terug naar Mol.

Hun dochter Eliane is in 1959 geboren. Ze heeft haar kleuter, lager en hoger middelbaar in het K. Atheneum van Mol afgewerkt. Daarna heeft ze drie jaar schoonheidszorgen gestudeerd bij Denise Grésiac te Berchem en daarna nog twee jaar podologie. Daarna is ze als pedicure podologe gaan werken in de instelling waar haar moeder verpleegster was. Samen reden ze dagelijks met de auto naar Antwerpen. Het

was een mooie tijd met interessant werk en wetend dat de moeder van Louisa en haar vader Staf thuis alles beredden voor de kinderen en het huishouden. Aliane werkt er nog steeds. .

Vier geslachten:
Marie Robijn (1914),
Louisa Geuens (1938),
Eliane Philipsen (1959),
Veronique Gielen
(1992).

Hun dochter Eliane is getrouwd met François Gielen en ze hebben twee kinderen, Frederic en Veronique, de oogappels van Louisa en Staf.

François werkt al 37 jaar bij Deservis te Geel als projectleider. Zijn vader Manus Gielen heeft in februari 2008 zijn honderdste verjaardag in Olmen met een groot volksfeest mogen vieren. Jammer genoeg is hij kortelings nadien overleden.

Frederic studeert zijn laatste jaar Sociaal werk aan KHK Geel. Veronique volgt Bio-esthetiek in Sint-Lutgardis. Haar grootste hobby is paardrijden. Haar vrije tijd gaat steeds naar haar eigen

paard Nardo en haar verzorgpaard. Ze rijdt dressuur, jumping en western.

In die kleine familie van grootouders, ouders, kinderen en kleinkinderen is er steeds een hechte band en een goede verstandhouding geweest. Daarom kunnen ze nu ook samen leven en wonen in de Ruitersstraat.

Eliane en Çois met de kinderen Frederic en Veronique, op vakantie.

25 oktober 2008

Ginderbroek wenst dit sympathieke paar van harte proficiat met hun gouden jubilee.

De wijk hoopt dat Louisa en Staf nog van vele aangename jaren mogen genieten in de Ruitersstraat.